

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN-2019-810

25.10.2019

Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyr – dispensasjon – kjøretøy utsatt for ulykke – avregistrering – oppsigelse av forsikring – ikke i bruk.

Trafikkforsikringsforeningen ila foretak D. gebyr for perioden fra og med 6.3.18 til og med 22.3.18. Kjøretøyet var i en ulykke den 11.1.18 og ble etter dette tauet inn til en oppsamlingsplass. Foretak D. kontaktet deretter forsikringsselskapet og sa opp forsikringen den 23.1.18. Forsikringen ble i TFFAuto trukket først den 5.3.18. Kjøretøyet ble avregistrert den 23.3.18. Klager anførte at gebyrileggelsen var i strid med formålet bak regelverket. Videre anførte klager at det grunnet flere omstendigheter i saken måtte gis dispensasjon fra det ilagte gebyret, blant annet at klager ikke ble informerte om at kjøretøyet måtte avregistreres, og at forsikringsselskapet sa opp forsikringsavtalen selv om kjøretøyet ikke var avregistrert. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt, og at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret da oppsigelsen av forsikringen og innlevering av skiltene lå innenfor klagers kontroll.

Saksfremstilling

Saken gjelder ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Trafikkforsikringsforeningen ila foretak D. den 12.3.18 et gebyr for uforsikret motorvogn. Gebyret ble ilagt for perioden fra og med 6.3.18 til og med 22.3.18.

Det fremgår av TFFAuto at forsikringen som var tegnet på kjøretøyet opphørte den 5.3.18. Videre fremgår det at kjøretøyet ble avregistrert den 23.3.18 og vraket den 17.4.19.

Trafikkforsikringsforeningen har innhentet flere uttalelser fra forsikringsselskapet vedrørende opphøret av forsikringsavtalen. Det fremgår av den første uttalelsen at:

Denne forsikringen ble annullert fra 23.01.18 da kunden ga beskjed til vår skadeavdeling at han ikke ønsket kjøretøyet forsikret etter skaden. Grunnen var at kjøretøyet ikke var kjørbart og skulle leveres samme dag. Dette ble gjort før innføringen av gebyr var igangsatt.

Av en ytterligere uttalelse fremgår det at:

Vi kan bekrefte at kunden ringte inn den 24.01.18 kl 11.03 for å si opp forsikringen på XX. Han opplyste at bilen hadde gått rundt og havnet på taket, og på grunn av dette ble kondemnert. Bilen hadde ikke kasko dekning for en slik skade, men skadebehandler bekreftet at vi dekker veihjelp. Hun opplyste videre at han har havnet på feil avdeling og at hun ikke sitter med annullasjon av forsikringer, men at hun vil videreformidle til riktig avdeling.

Hvorfor han ikke samtidig leverte inn skiltene slik at bilen ble avregistrert kjenner ikke vi til. Vi annullerte bilen med virkning fra den 24.01.2018. Dette pga. informasjon vi fikk i telefonsamtalen med kunden. Vi kan derfor ikke se at dette gebyret er If sitt ansvar.

Klager har redegjort for at kjøretøyet var i en ulykke og havarerte den 11.1.18, og at kjøretøyet deretter ble hentet av et veihjelpsselskap og bragt til en oppsamlingsplass. Forsikringen som var tegnet på kjøretøyet ble etter dette avsluttet.

Det er vedlagt en kopi av en e-post fra ansatt hos veihjelpsselskapet datert 4.4.18. Det fremgår av denne at:

Vi kan bekrefte at kjøretøy PPxxxxx ble tauet inn til oss etter utforkjøring 11.01.2018. Kjøretøyet er ikke kjørbart etter ulykken.

Videre er det fremlagt utskrift av en oppdragsrapport fra veihjelpsselskapet. Det fremgår av denne at assistanseårsaken skyldes utforkjøring med ukjent skade på kjøretøyet, og at oppdraget dreide seg om berging og transport til veihjelpsselskapet.

Klager har anført at gebyrileggelsen er i strid med formålet bak regelverket. Gebyret er følgelig ilagt ved feil lovanvendelse. Videre har klager anført at det på bakgrunn av flere forhold må gis dispensasjon fra det ilagte gebyret. Kjøretøyet havarerte som følge av en ulykke, og ble etter dette hentet og satt på en oppsamlingsplass. Vei-hjelpsselskapet hverken avregistrerte kjøretøyet eller informerte om at kjøretøyet måtte avregistreres. Forsikringsselskapet burde ikke sagt opp forsikringen da kjøretøyet ikke var avregistrert.

Trafikkforsikringsforeningen har anført at kjøretøyet var forsikringspliktig i perioden gebyret er ilagt, og at gebyret derfor må betales. Videre har Trafikkforsikringsforeningen anført at det ikke foreligger grunnlag for å ettergi gebyret. Trafikkforsikringsforeningen har vist til at det var foretak D. sitt ansvar å få kjøretøyet avregistrert til riktig tid. Videre har Trafikkforsikringsforeningen vist til at gebyrordningen er gjort kjent i henhold til regelverket.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet konkluderte med at det ikke var av betydning for forsikringsplikten at kjøretøyet ikke var i bruk og sto parkert på en oppsamlingsplass. Videre konkluderte sekretariatet med at det ikke forelå forhold som ga grunnlag for dispensasjon. Foretak D. hadde en aktivitetsplikt til å avklare forsikringsplikten etter ulykken og i forbindelse med at forsikringen ble avsluttet. Opphøret av forsikringsavtalen er et forhold mellom foretak D. og forsikringsselskapet, og som eventuelt må tas opp med forsikringsselskapet.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda er enig med sekretariatet i at ikke-bruk ikke fritar for å holde et registrert kjøretøy forsikret. Forsikringsplikten er knyttet til registreringsplikten, jf. bilansvarslova § 15. Grunnen til dette er at registreringen skjer etter vedtak truffet av offentlig myndighet, Statens vegvesen, og legges inn i Motorvognregisteret som er et landsdekkende register, tilgjengelig for alle. Innføringen i registeret medfører notoritet om eierforholdet til det enkelte kjøretøy, mens det er umulig for det offentlige å vite om et kjøretøy er i bruk eller ikke. Det er derfor kun avregistrering, innlevering av kjøretøyets skilter eller etter administrativ beslutning om avskilting, som kan føre til at forsikringsplikten for et registrert kjøretøy opphører.

Det neste spørsmålet blir da om det er grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret. Nemnda viser til sekretariatets redegjørelse for dispensasjonsadgangen i dets brev 16.8.19 til klager og er enig i den generelle forståelse av regelen som sekretariatet gir uttrykk for.

Eier av kjøretøy har et personlig ansvar for alle forhold som ligger innenfor vedkommendes "kontrollsfære", altså alle forhold som vedkommende selv kan påvirke. Dette gjelder uavhengig av om det er noe å bebreide eieren, og i tillegg har Finansdepartementet og derved Stortinget som vedtok å innføre den nye § 17 a i bilansvarslova, uttrykkelig understreket at

Trafikkforsikringsforeningen, og derved også Finansklagenemnda, plikter å praktisere dispensasjonsadgangen strengt.

Det aktuelle kjøretøyet havarerte, ble totalvrak og var således ikke kjørbart etter utforkjøringen som skjedde 11.1.18. Som det fremgår av saksfremstillingen, kontaktet klager sitt forsikringsselskap 24.1.18 og sa opp sin ansvarsforsikring uten samtidig eller i dagene etterpå å innlevere kjøretøyet påsatte skilter. Ordningen med gebyr for manglende forsikringsdekning ble innført med virkning fra 1.3.18, og nydannelsen ble omtalt i de landsdekkende medier, herunder i nyhetene på TV. Det er derfor vanskelig å forstå at klager ikke fikk med seg dette og sørget for å innlevere skiltene før 1.3. eller umiddelbart etter.

Da både oppsigelsen av forsikringen og innlevering av skiltene lå innenfor klagers kontroll, er det etter nemndas syn ikke grunnlag for å dispensere fra det ilagte gebyret.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikkforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Hanne Sofie Nøklegaard (selskapsrepresentant) og Thor Chr. Hansteen (næringsrepresentant).